Bielicki Jacobi: Fausta gratulatio in celeberrimas nuptias.

FAVSTA GRATVLATIO
In Celeberrimas Nuptias
Illustr. ac Magnif. Coniugum.
DOMINI D. IOANNIS
POTVLICKI
A
POTVLICE

Et Dn.
D. ZOPHIÆ
WITOSŁAWSKA
à SIELEC.
A
IACOBO BIELICKI D.

POSNANIÆ,
In Officina Ioannis Wolrabi, 1615.

In insignia Illustr. Coniugum.

Stant ternæ turres quas vndiq; murus obarmat
Limen & obseruans miles in arma ruit.
Mænibus assurgens porrectus ad arma Gradiui
Excubat & pleno ringitur ore Leo,
Quis sponso technas sponsæq; minabitur? hostem
Ense ferit miles, lancinat ore leo.

ILLVSTRI AC MAGNIFICO DOMINO D. IOANNI POTVLICKI à POTVLICE SALVTEM & Felicitatem.

Vod astra in cœlo, hoc in regnis bene ordinatis viri honoribus, opibus, & omni virtutum genere illustres. Splendent illa & cæteris orbium cælestium partibus tenebrescentibus produnt se luce sua: splendent & isti, & cum cæteri illis impares in oculis hominum non ferantur, feruntur illi. Virtute sua astra subiecta mouent corpora, & in eis admirandos producunt effectus: mouent & illi imperio subiectos, virtutis fama externos. Fama igitur virtutis tuæ M. D. & honorum splẽdor quo illustris familia tua in regno memoria nostra lucebat mouit me, vt in hac tua festa faustaq; de inito feliciter matrimonio lætitia lætitiam attestarer. Vult Astrologorum experientia quorundã syderum congressu lætitia animos hominum perfundi, syderis te loco nostra habet Sarmatia, quid mirum, si sydus syderi, illustris spõsus illustri sponsæ coniugio dum iungeris, lætus rerum tuarum successus lætitiam pariat in animis hominum. Eam ergo lætitiam, & me-

um in tua obsequia promptum animũ breuia metra testatura Mag. tuæ affero & offero. Breuiá sunt & minus elaborata, sed breuia tempus breue peperit, præpropera dies obstetricantem partui industriam non admisit. Munus ergo ex me paruum, ex se minus, vt sit magnũ, magna humanitas Mag. tuæ faciet, faciet inquã vt nõ tam munus oblatum, quàm animum offerentis æstimans, quod in se paruum est ex magno offerentis in te studio magnum tibi videatur.

IACOBVS BIELICKI.

Vir Sapiens impletur benedictionibus & Videntes illum laudabunt. *Ecclesiast. 37.*

QVicquid mundus habet, Sapientia
Prudenti regit hoc moderamine
Rectrix maxima totius,
Non nouit dubias ſapiens vices
Fortunæ, illius haud agitur dolis
Vinctam ſub pedibus tenet.
Vt ſol perſpicuis ſuperat ſuam
Vmbram luminibus, ſpecioſior
Sic ſole eſt ſapientia.
Sed vere ſapiet, ſapiet cui
Virtus, namq́; cui vitium ſapit,
Vmbris deterior manet.
Fælix Connubium, ſapiens cui
Vir, debetur huic benedictio
Ille vno minor eſt Ioue.

Vxor prudens à Domino diuitiæ, Opes, aurum à parentibus

Prouerb. 19.

DIuitiæ Cræsi tua si præcordia tangunt
Ebria si Tyrio murice lana iuuat
Si Patrum extructæ sedes auriq; talenta
Cuncta Pater dulci cum genitrice dabit,
Ardes stemmatibus patriæ clarescere gentis
Maiorum veniet sanguine tantus honos.
Splendorem formæ florentes corporis annos
Et validum corpus firma iuuenta dabit. (būt
Singula quisq; dabit, sed ea haud diuturna mane-
Prudentem vxorem quis dabit? ipse DEvs.
O Felix donum quod nunc confertur vtriq;
Prudenti prudens en data Virgo viro est.

Ad

AD ILLVSTREM AC MAGNIFICVM DOMINVM D. STANISLAVM POTVLICKI

à POTVLICE SVCCAMERARIVM Posnaniensem Parentem Sponsi.

Actum ageret qui te tuarumq; Specimina Virtutum dignis persequi vellet encomyis Illustris & Magnifice Domine immortalis quippe animus mortali depingi manu, immortalis pedisequa virtutum gloria mortali enarrari lingua non potest. Habes vir amplissime quod plurimi attentando miserandum infaustis fortunæ velis quassati patiuntur naufragium. Fauorem Fortunæ quis non miretur tuæ: quæ cum natura sua leuis, temeraria, & inconstans sit, in te vno grauis, sedata & constans esse videatur. Sed quid mirum. Non nouit inconstantiam Fortuna suam, vbi constantiam virtutem dominam suam nouit dominari In regno virtutis nullus sorti relinquitur dominandi locus. Quod ergo in te vir amplissime felicitatis est, id totum solidissimis tuis virtutibus imputandum, virtutibus inquam, quarum lumina in hac nobilissima Potuliciorum familia tum vniuersis vniuersi orbis partibus, tum potissimum huic regno lucem præstant clarissimam. Quæ enim est tam ingrata Poloniæ ora: quæ tam angusta terræ portio, quis tam inhumanus patriæ locus, qui hanc antiquissimam & clarissimam familiam cuius

iam honos & nomen inueterauit hominum famæ ac sermonibus, nõ cognouerit, cognitam non coluerit, semperq; non summo amore prosecutus fuerit. In eo Potuliciorum paterno loco progenitum te omnis Patriæ sinus miratur, qui nullis vnquam obscuritatis nebulis fuit obumbratus: ex illis maiorum tuorum fontibus profluxisti, qui pulcherrimos præclarè gestorum riuos nõ in suis solummodo, verùmetiam in remotissimis gentium partibus diffuderunt & manifestarunt. Testatur Patria clarissimorum maiorum tuorum Martis & Palladis gloriam, testatur & tuam: testantur exteræ nationes clarissima maiorum symbola, testantur & tua: quæ in te Martem & Palladem sedem suam collocasse cognoscunt, fatentur & mirantur Magnum ex fama Nobilissimorum maiorum tuorum in te vir nobilissime redundat decus, magnus honos, sed non minus ex tanta tua celebritate & fama capessit emolumentũ & ornamentum (Diuino adspirante fauore tantam Virtutum sublimitatẽ æquaturus) filius, quem vt ipsa natura ad omnia celsissima effinxit, ita tuæ trahit & absorbet virtutis sublimitas, prouocat honestissima paterna institutio. Florebit hic florebit, nec patietur virtute sua paternam virtutem obscurari, crescet in honore crescet & florebit.

Fortitudo.

Symbola Virtutis generosæ fortia dantur
Nec male, conueniunt Vir Generose tibi,
Mars in te Voluit proprium fixisse trophæum,
Lechia si non vult Gallia testis erit.

AD ILLVSTREM ET MAGNIFICVM DOMINVM D. IANVSSIVM VITOSLAWSKI à Sielec Parentem Sponsæ.

NVlli non Virtus fida rerum conciliatrix & conseruatrix retulit gratiam Magnifice Domine, nulli non debita in castris militanti rependit stipendiá, æquabili semper illa currit tramite, & per suos veluti gradus adsumma ducens nulli nõ vehementes ac indefessos labores digna persoluit mercede, nec illum patitur in tenebris obliuione hominum sepultum delitescere, qui aliquando sub vexillo illius militiæ suum dedit nomen. Non illa oblita est virtutum nobilissimi parentis tui, non aliorum clarissimorum virorum maiorum tuorum, quos illa licet iam meritis illorum respõdenti præmio nunquam terminandæ consecrauerit immortalitati, voluit nihilominus, hic à me paululum commemorari, vt ad posteritatis memoriam monumentis literarum quodammodo etiã fierent immortales. Non ingrata tuarum Nobilissime Domine, quibus adeò ornatus es (vt rarum ne dicam neminem) adinueniri fas sit, qui tecum de palma in certamen iurè bono congredi possit. Cum enim reciprocis cogitationum fluctibus penitius considero præclaram illam tuæ mentis virtutem rerum omnium directricem, ad cuius præscriptum cæteræ virtutes constituuntur, prudentiam nimirum, quam in deffiniendis & disponendis rebus, consilys adhibendis, in propulsandis & extirpandis hominum inimicitys facilem & felicẽ

plvri

plurimi agnoſcunt & experiuntur: Cum iuſtitiam, temperantiam, fortitudinem, & alias ſingularis animi tui diuitias collectas ex ampliſſimis honeſtæ diſciplinæ campis fruges ſapientiæ & conſiliorum, ex tranſactis integerrimæ vitæ temporibus perceptos fructus iucunditatis & voluptatum, cum ſtemmata illa nobiliſſimæ facinorum egregiorũ ſymbola, præclara generis ornamenta plurimis laboribus ac ſudoribus comparata mentis meæ oculis diligentius intueor, nõ admirari, ſummamq́; in animo meo non poſſum non perſentire lætitiam: Lætitiam inquam, quam tibi nunc hæc auguſtiſſima regina inter tot & tanta ſolatia pro amplisſimo largitur munere. Laborum hæc ſũt præmia tuorum: militiæ hoc tuæ eſt ſtipendium. Geſtiens hæc omniũ nobiliſſimorum virorum gratulantium tibi lætitia, tua eſt propria. Et ſi tua lætitia, tua eſt hæc felicitas, tua voluptas. Si Socrati ſi Diogeni ſapientiſſimis alias viris fidem adhibendam ducis: quorum alter in lætitia, alter in voluptate, quam pœnitudo nulla ſequeretur, felicitatem collocauit. Fruere hac feliciſſimus felicitate. Virtutem nulla ſequitur pœnitudo, ſi eã quis bona ſecutus eſt fide. Fruere auſpicatiſſimus, ſuauiora poſtmodum ſolatiá percepturus.

Prudentia.

Vtere ſorte tua, fauet arbiter ætheris alti
A fronte & tergo ne vereare malum.
Inuida nil rabies, nihil inuida fata nocebunt
Prudentem nunquam fata ſiniſtra petunt.

In nomina Coniugum.

Gratia dat ſponſo nomen, Sapientia ſponſæ
Nomina ſuppeditant omnia connubij.
Felix ſponſa ſuo felix eſt nomine ſponſus
Efficiunt gratos nomina iuncta Deo.

Do Jey Mći P. Zophiey

Witosławskiey Oblubienice.

TRudna w nieszczesnym rázie nie wołáć/ ále w gwałtowney rádośći milczeć dáleko trudnieysza W. P. záprawdę ieżeli popędliwy áfekt ták śilny iest/ że y niemym mowę przywroćić może (co sie w synu Cresusowym y Sámiuśie pokazáło) ábo nie człowiekiem/ ábo bez áfektu człowiekiem muśiałbym być/ gdybym w ták wesoły czás/ w iednostáyney wszystkich rádośći milczeć miał: nie da to rádosne milczeć wesele: niedopuśći wrodzona cnotá twoiá/ ktora ácz sámá sobą contentuie sie/ sámá sobie zapłátą/ sámá pochwałą iest: lecz że oney sámey winná sie wszeláka cześć y pochwałá/ á nie tylko w iásnym plácu/ ále y w ćiemnym kąćiku táyna y pokryta być niechce/ y niemoże: słusznie sie iey tá powinność oddá/ gdy sobie przystoynie powinną pochwałę w tobie W. P. odnieśie. A iáko pochwałá twoiá iey iest własna/ ták oná niemoże w nikim iáko w tobie znákomitszego wźiąć zálecenia. Jeżeli

wić przez skutki domácywamy sie przyczyny y po czatku rzeczy kożdy / iezeli z świátłośći dniowy słońcá / mieśiacá z nocney świátłośći dochodźimy. Záprawde kto ták tepy bedźie / ktoryby z osobliwych á práwie świątobliwych postepkow twych zácnych cnot doyść y vznáć niemogł. A minawszy wielka sławe (ktora iest prawdźiwym skutkiē cnoty) domu w ktorymeś sie zrodźiłá / tudźiesztez znáczna dźielność / ná wszystkie strony obeyrzáłość. Coż iest inszeº on piekny wstyd twoy / ieno zamek pieknośći / stroż cnoty / ozdobá młodośći / w ktorym ty Lácenie / Lucreciey / Biliey w stydźie sie kocháiacym Paniom nigdy wprzod niedasz. Coż oná boiaśń Boża / tylko poczatek madrośći / skromnośći termin / nieustawáiace bespieczeństwo / szcześćie nieoszácowáne? coż insze rozliczne cnoty twoie / ktorymi ten piekny kwiát młodośći twoiey iest przyozdobiony? Hipocrátes znáczny on Pogáński Philozoph chcac tym snádniey, grontowniey w vczniach swoich afekt ku cnotom wźniecić / zwierciádło im wielkie przed oczy czesto stáwiał / áby oni tu obaczywszy do czego ich náturá przystoynie sposobiłá

tego ochotnie chwytáiąc śię dopinali. Przy ták znácznym źwierćiedle wychowáłáś śie ty W. Mći-wa P. oświadczáią y práwie to ná oko pokázuią zacnych rodźicow twoich cnoty: świádczy powagá / świádczą inśe śerokiego zálecenia godne cnot y obyczáiow nigdy nieośácowáne rodźićielki twoiey kleynoty / ktoreś ty ták dostátecznie ná sobie wyráźiłá / że dźiś słusznie ćie drugie zá zwierćiádło mieć mogą: słusznie wizerunk z cnot rozmáitych bráć mogą y biorą. A komuś kiedy Bog śczodry wśech rzeczy dawcá zá ták miłe cnoty nie poblogosłáwił? á ktoż kiedy blogosłáwieństwem Bożym zápczycony ćięśkich niepowodnego śczęśćia doznał rázow? Niepodobna áby śmiertelna śiła z ręku opátrznośći Bożey to wyiąć mogłá / co on według woli swey prowádźi / nie przemoże nigdy nieśczęsna chwila wyrokowiego. Ták znácznymi opátrzona dáry / w stateczney miłośći / w zgodźie / w małżeńskiey vprzeymośći fortunne czásy przeżyi W. P. w blogosłáwieństwie Bożym nikt nigdy bez znácznych poćiech nie był.

Winczowánie Páná Andrzeiá

Witosłáwskie° Oblubienicy Siostrze swey.

WRodzona miłość / y tá iednostáyna ludźi znácznych (ná ktorych tu szczęśliwie pátrzamy) vprzeymość / wzbudza mie ábymći tego stánu nowo záczętego powinszował M. P. Siostro. Bog ktory iáko początku niema tak końcá mieć nie może / niech y początek y koniec tego stanu twego szczęśći y błogosłáwi. Nie zwykło áni może nieszczęście tám gránic szerzyć swoich / gdźie raz reká opátrznośći Bożey kogo ogárnęłá. Łáskáwe wielom w tym stanie żyiącym oko Bog záwsze vkázował y vkázuie / vkaże y tobie: wiele ich hoyną y szczodrobliwą reke Páńską vznali y vznawáią / vznasz y ty: záczym poydą iáko strumienie zá głowną rzeká rádośći / poydą poćiechy ktore własnym są skutkiem tego to szczęśćia z łáskáwego niebá dánego / vrosłą nowe poćiechy / vrośćie ozdobá domowi

náſze-

nászemu. Wstępuiesz w dom stárożytny / wstąp á szczęśliwie / tegoć wrodzony moy áfekt / vprzyimość moiá bráterska wincżuie. Wykonayże to iuż łáskáwie wszystko Boże coś ty sam w tey spráwie záczętey przeyrzeć ráczył.

Dilecto meo Benefactori F. B.
Laurentius Boleslaus

Anno Do
mini I.III
I.III.II

Nullus e bonus nisi sapiens et sapiens habet cognitionem omnium rerum sed nullus est talis ergo nullus est sapiens soluat aliquis [illegible] enim [illegible] [illegible]

Votum Autoris

RERUM OMNIUM PRINCIPIUM ABSQUE PRINCIPIO

DEUS

SERVATOR UNIVERSI UTRIUSQUE

CHRITSE

Benignas nostris aures admoue votis.
Fauore tuo auspicare hoc quod nunc benigno
contueris vultu coniugium,
Te autore te rectore festos & faustos ducant dies,
Sit procul inimica amoris discordia.

Coniuncti semper

Viuant, senescant, una moriantur.

Semper

Te fauentem, semper benignum, semper dextrum
experiantur.

O sempiternum Numen.
O DEus & homo:

Biblioteka Jagiellońska
stdr0013073